

Práce se snaží zkoumat postavení Jiřího Hallera v kontextu české jazykovědy, respektive v kontextu vývoje české jazykové kultury. V první kapitole analyzuje dílo Jana Gebauera, Josefa Zubatého a Václava Ertla, tedy Hallerových předchůdců. Cílem je hledat společné aspekty jejich přístupu k jazykové kultuře. V druhé kapitole se práce zabývá východisky odborné činnosti Jiřího Hallera, především studií Problém jazykové správnosti, která shrnuje Hallerovy rané teoretické postoje. Třetí část práce zkoumá problematiku sporů o básnický jazyk, snaží se podat ucelený přehled těchto sporů a pokouší se o kritickou analýzu jednotlivých polemických vystoupení. Ve čtvrté části je pak probírána pozdější Hallerova činnost, tj. jeho odborné působení po roce 1932. Základním cílem práce je revidovat tradované .. názory týkající se osobnosti Jiřího Hallera a pokusit se hledat reálnější pohled na jeho působení a dílo.